

Föreningen IrakSolidaritet

Studiecirkel om Irak-konflikten

Studiematerial

Uppdateringar och tillägg 9 febr 2006.

Du håller Föreningen IrakSolidaritets första studiecirkel i din hand. Det är idag inte möjligt att sätta sig in i vad som verkligen händer i Irak med hjälp av "mainstream-media". Den oerhörda förstörelsen av irakiska städer är det nästan helt tyst om i pressen. Det pågår en desinformationskampanj som vi måste bryta igenom.

Vi hoppas att denna studiecirkel ska ge dig möjlighet att tränga bakom rubrikerna och bättre förstå vilka USA:s geopolitiska intressen i Mellanöstern är, förstå ockupationens förödande effekter på det irakiska samhället kulturellt, socialt och ekonomiskt och även förstå hur motståndskampen mot ockupationen ser ut. Den återspeglas överhuvudtaget inte i pressen.

Vi har samlat artiklar, skrivit och anger även länkar till intressant material. Vi är övertygade att det utbyte av tankar, fakta och argument som äger rum ska berika en kommande upplaga av studiecirkeln. Vi är tacksamma för synpunkter.

Sigyn Meder, Föreningen IrakSolidaritet

Starten blir 16 februari 2006 med sex torsdagskvällar i följd kl. 18.00 – 20.30 på ABF vid Sveavägen 41 i Stockholm. Avgift 150:- inkl. studiematerial. Anmälan kan ske till ABF/Stockholm tel. 08-453 41 80 eller studier@abfstockholm.se

Om studiecirkelns planering samt rekommenderad förberedelseläsning.

Studiecirkeln som var planerad för fem studiecirkelkvällar blir nu utökad med sex med start torsdag 16 febr. Historikern Mathias Cederholm från Lund kommer på en seminariekväll 23 febr. behandla frågor om konstitutionen, oljan och ekonomin på ett seminarium på ABF som ligger insprängd i serien torsdagskvällar, denna är gratis för cirkeldeltagarna. Vi har fått löfte av ABF om att få disponera en sal också 23 mars. Kvällarnas innehåll med rekommenderad förberedelseläsning (bifogas till deltagarna) planeras förslagsvis så här:

Kväll 1. 16 febr.

Massförstörelsen av Iraks städer och samhällen.

Irak före invasionen.

Irak i dag.

Fallujabroschyren.

"Studiematerial" sid 1 - 10

Kväll 2. Seminarium 23 febr.

"Om val, bomber och dolda agendor"

Med Mathias Cederholm, historiker från Lund.

"Studiematerial" sid 14 - 19

Kväll 3. 2 febr.

Irak i dag, fortsättning.

"Studiematerial" sid 10 – 13, 20 - 24

Kväll 4. 9 mars

Iraks Moderna historia.

Irak, FN och folkrätten. Sveriges agerande.

Henrik Skrak: "Nuri As-Saids vålnad, en historia om kolonialkrig, motstånd, svek och splittring." Clarté nr 1/2003.

Rolf Andersson: "Irak är alltjämt ockuperat". TFR 3 – 4/2004.

Lars Gunnar Liljestrand: "Tvetydig svensk hållning i Irakfrågan". TFR 3 -4/2004.

"Studiematerial" sid 28

Kväll 5. 16 mars

Vilka är krigets syften?

USA som imperiemakt.

"Studiematerial" sid 25 - 27

Aspects of India´s Economy: "Skälen för kriget, (de verkliga)", Clarté nr 1/2003.

Mikael Nyberg: "Krigskotteriet som startade ett världskrig", Ordfront Magasin 3/2003.

Lasse Wilhelmsson: "Israel och det nya amerikanska århundadet". Fib/K nr 10/2005.

Kväll 6. 23 mars

Motståndet i Irak.

Eftikhar Hashem Al-Huseiny: "Irakiska motståndet".

Jan Myrdal: "Irak: kriget, ockupationen och folkrätten". Dokum. Inför Världstribunalen.

M. Junaid Alam: "Motståndskamp är inte terrorism". Irakbulletinen nr 1/2005.

Innehåll

Inledning av Sigyn Meder, föreningen IrakSolidaritet.	4.
Falluja och massförstörelsen av irakiska städer och samhällen.	5.
Irak åren före invasionen våren 2003.	6.
Irak i dag – en översikt.	7.
- Infrastruktur och "återuppbyggnad".	7.
- Mat och försörjning.	8.
- Sjukhus, sjukvård, befolkningshälsa.	8.
- Förbjudna vapen använda i Irak: utarmat uran.	10.
- Barnens situation.	11.
- Kvinnornas situation.	12.
- Skolor, utbildning, forskning.	13.
- "Bremerlagarna", konstitutionen och Iraks nya ekonomi.	14.
- Valen och Iraks nya administration.	17.
- Iraks nya fackföreningar.	19.
- Förstörelsen av Iraks jordbruk.	20.
- Tortyren och fångelserna.	20.
- Kriminalitet, drogmissbruk och dödspatruller.	21.
- Antal dödade och sårade i kriget.	22.
- USA´s etablering i Irak.	22.
Kort om Sveriges officiella hållning och nuvarande medialäge.	23.
Vilka är krigets och ockupationens syften?	25.
Irak-kriget, FN och folkrätten.	28.

Inledning.

I Irak pågår en ockupation som kostat mer än 100.000 civila livet enligt den ansedda brittiska tidskriften The Lancet (nov. 2004). Landets infrastruktur har fullständigt slagits i bitar. Irak plundras ekonomiskt. Landets mångtusenåriga kultur skövlas och förstörs. Vi har kunnat läsa om den fasansfulla tortyren och förnedringen i Abu Ghraibfängelset men föga om den systematiska tortyren i alla fängelser och fångläger. En handfull syndabockar ställs inför rätta medan de ansvariga går fria.

Staden Falluja har förstörts till 70% och många andra städer ödeläggs av ockupationsmaktens ständiga bombningar och medvetna beskjutningar av sjukhus och ambulanser. Ett folkligt och effektivt motstånd mot ockupationen hindrar USA från vidare krigsäventyr.

USA är i Irak för att "införa demokrati" heter det i den amerikanska propagandan. Paul Bremer som var USA:s "ståthållare" under den första ockupationsperioden fattade 100 för Irak bindande beslut. I dessa lade han fast allt från hur landets vallag TAL skulle se ut till privatiseringen av landets statliga industri. På villkor som enbart gynnade de transnationella bolagen. Dessa kan ta med sig 100% av vinsten och behöver inte återinvestera i Irak eller ens anställa irakier. Också enligt ett av dessa Bremerbeslut skulle landet "avbathifieras". 100.000-tals människor avskedades från sina arbeten och en arbetslöshet på 70% grundlades i landet.

Bremer beslöt även att amerikanska och andra koalitionsoldater och alla kontraktsanställda utlänningar skulle gå fria från straff i Irak. De kan inte ställas inför rätta i Irak. Dessa beslut är i sig odemokratiska och strider mot Haagkonventionen som inte tillåter grundläggande förändringar i landets konstitution.

USA har en plan för Irak som kallas för the Greater Middle East project. Irak som tidigare använt inkomsterna från sin nationaliserade olja till gratis utbildning och sjukvård ska inlemmas i ett marknadssystem som gynnar USA:s bolag. En av förutsättningarna för att lyckas med detta projekt har varit att uppmuntra splittring och fragmentisering. Söndra och härska. En stark arabnationalism är ett hinder för dessa planer och bekämpas av USA.

USA har därför systematiskt i de olika Bremerbesluten lagt fast tågordningen för Irak. I ett tidigare sekulärt system som inte gjort skillnad på olika muslimer, kurder, turkmener eller araber etc. tillsätts nu de olika marionettregeringarna efter religiösa och etniska grunder. Irakier ska inte känna sig som en nation. Denna uppdelning går igen i alla val, i konstitutionen etc. och är i sig ett brott mot internationella konventioner som inte tillåter en ockupationsmakt att förändra ett land på detta grundläggande sätt.

Sigyn Meder, föreningen IrakSolidaritet

*Studiematerialet är sammanställt och författat av Snorre Lindquist, studiecirkelledare i IrakSolidaritet.
Direkta citat i texten är kursiverade. Där ej annat anges är översättningar från engelskan gjorda av S.L*

Falluja och massförstörelsen av irakiska städer och samhällen.

Falluja, Rawa, Samarra, Haditha, Tal Afar och så många andra platser bombas systematiskt av USA. Falluja har blivit en symbol och ett exempel på USA:s medvetna tillvägagångssätt att krossa och förstöra städer för att därmed försöka krossa motståndet mot ockupationen. Frihetskämpar ska inte kunna smälta in bland befolkningen som "fisken i vattnet".

Ett år efter USA:s andra angrepp på Falluja avslöjade ett italiensk Rai-reportage USA:s användande av kemiska vapen som vitfosforbomber mot Fallujas civilbefolkning. Detta avslöjades av Fallujas civila organisationer och oberoende läkare och journalister direkt efter angreppet. Se: <http://www.iraksolidaritet.se/index.php?nr=76>
Stad efter stad förstörs stad under nästan total tystnad i pressen. I Fallujabroschyren kan du i detalj läsa om USA:s brott mot mänskligheten beskrivna av Fallujas egna civila organisationer.

Staden Tal Afar bombades till aska för att "rensa den från terrorister". Detta upprepas som ett mantra av pressen som envist upprepar USA:s krigspropaganda. En irakier bosatt i Göteborg intervjuades i radio P1. Två civila släktingar har dödats i bombningarna. Staden omringades. Ambulanser och läkare hindrades att hjälpa skadade. Döda människor låg på gatorna. Krypskyttar hindrade människor att ta hand om döda och sårade.

Under den så kallade "Operation Iron Curtain" bombade USA staden Al Qaim sönder och samman i slutet av förra året. 90% av det största allmänna sjukhuset i västra Irak förstördes. Namngivna familjer föll offer för terrorbombningarna. Du kan se foton på den oerhörda förstörelsen av Al Qaim på:

Den bombade staden Samarra har murats in. Höga murar omger staden för att ockupationsmakten ska kunna kontrollera befolkningen. Attacker mot ockupanterna har förekommit i området. Samma öde drabbar nu den lilla staden Sinyah 20 mil norr om Bagdad. Runt staden byggs en sandmur med höga vaktorn. Krypskyttar hotar befolkningen från tak och vaktorn. Detta är ett "koncentrationsläger" säger lastbilchauffören Abdul Qadr till den oberoende journalisten Dahr Jamail. Vägspärrar upprättas liksom i Falluja och andra städer. Människor kontrolleras vid in-och utfart. Många kan inte ta sig till sina arbeten. Mönstret känns igen från de "strategiska byarna" i Vietnam och från Israels vägspärrar och kontroller på ockuperat palestinskt område.

Falluja bildade mönster för denna ständigt pågående massförstörelse av irakiska städer och samhällen.

I Falluja använde sig ockupationsmakten av kurdiska peshmergas mot befolkningen. USA låter även de irakiska regeringstrupperna, polis och olika regeringspartiers egna miliser härja i städerna.

T.ex. det proiranska SCIRI-partiets egen milis Badrmilisen. Badrmilisen bildades i Iran på 80-talet, tränades i Iran och får pengar och vapen därifrån. Dessa och andra miliser får härja i städerna och mördar många människor som är emot ockupationen och bedriver etnisk rensning. Denna och andra miliser införlivas allt mer i de reguljära irakiska trupperna och polisen och har stort inflytande.

Andra kommentarer av Fallujah-händelserna och tiden efter:

- Eman Ahmed Khammas: Ruin of daily Life. Intervju med den ansvarige läkaren i Fallujah`s sjukhus. www.worldtribunal.org/main/popup/khammas_full.html
- Paul Labarique: Operation järnhammare i Irak. www.iraksolidaritet.se/index.php?nr=24
- Dahr Jamail`s Iraq Dispatches. Om situationen i andra städer i regionen, 23 juni 2005. <http://dahrjamailiraq.com>
- Saleh Amer: "Tal Afar Residents Return To Ghost City, Razed Homes" , www.islamonline.net

Irak åren före invasionen våren 2003.

Ett korrekt perspektiv på dagens Irak kräver att man jämför med förhållandena före invasionen.

När de sociala förhållande i Irak var som bäst vid 1980-talet var landet trots kriget mot Iran och därmed orsakad skuldsättning på god väg mot en social välfärdsstat för alla. Rikedomar hade strömmat in sedan 1972 från en nationaliserad oljeutvinning och kriget bekostades delvis av andra arabstater. Irak hade en välmående växande medelklass och i vissa avseenden en hög nivå på utbildning, vetenskap och kulturliv. Kvinnans ställning i samhället var överlägsen den övriga arabvärldens. Regimen var sekulär.

Anupama Rao Singh, Unicefs högste representant i Irak, sammanfattade läget i en intervju år 2000¹ sedan landet genomlidit Kuwaitkriget och sanktionstiden:

Den förändring som skett på tio år är utan motstycke, enligt min erfarenhet. År 1989 var läskunnigheten 95% och 93% av befolkningen hade fri tillgång till modern hälsovård. Föräldrar bötfälldes om de inte skickade sina barn till skolan. Fenomenet med gatubarn eller barn som tiggde var okänt. Irak har nått en nivå där de indikatorer vi använder att mäta det generella välmåendet hos människor, inklusive barn, var bland de bästa i världen. Nu är det bland de sämsta. På tio år har barnadödligheten gått från att vara en av de lägsta till att vara bland de högsta i världen.

Forskaren Ghali Hassan² skriver³: *Före invasionen var c:a 60% av irakierna beroende av Saddam Hussein för matbidrag. Programmet var unikt för sitt effektiva sätt att distribuera och nå ut till irakierna. Det höll svälten borta från de USA-Brittiskt sponsrade folkmordssanktionerna, vars förevändning var de icke-existerande massförstörelsevapnen. År 2000 gav FN's tjänstemän Irak höga poäng för att landet genomförde programmet hederligt och effektivt.*

I 1991-års krig mot Irak, bombade och förstörde USA medvetet vital civil infrastruktur, vattenverk, mejerier, kraftverk, skolor, sjukhus, läkemedelsindustrier, kommunikationscentra, moskèer, kyrkor, civila skyddsrum, bostadsområden, historiska platser, vägar och broar, konstbevattning, privatfordon och civila offentliga byggnader. Avsikten med dessa attacker var att förstöra liv och egendom och i allmänhet terrorisera den civila befolkningen i Irak⁴

Dessa ovanstående fakta är mindre bekanta för oss, där fokus legat på Saddam Hussein-regimens förtrycksapparat och så uppenbart avskyvärda handlingar. Sviterna av kriget mot Iran, Gulfkriget och inte minst de fjorton årens hårda FN-sanktioner med straffbombningar utförda av USA och Storbritannien hade pressat ner landet i djupaste misär redan före invasionen. Riksdagsmannen Mikael von Knorring har skrivit en väldokumenterad bok om dessa år: "Operation Ökenolja", NIXON 2003.

¹ Mikael von Knorring, boken "Operation Ökenolja" sid. 72, NIXON bokförlag.

² Ghali Hassan bor i Perth, Australien. Han har bott i Mellanöstern, stora delar av europa, nordamerika och Sydamerika. Forskar huvudsakligen inom området vetenskaplig utbildning.

³ <http://www.globalresearch.ca/index.php?context=viewArticle&code=HAS20050620&articleId=482>

⁴ <http://www.globalresearch.ca/index.php?context=viewArticle&code=HAS20050511&articleId=128>

Irak i dag – en översikt.

Infrastruktur och "återuppbyggnad"

Det följande skrevs inför Världsdtribunalen om Irak i juni 2005 av den amerikanske professorn Joel Kovel:

Efter invasionen av Irak i mars-april 2003 gjorde erövrarna ett antal inventeringar av infrastrukturell förstörelse med sikte på planeringen av landets återuppbyggnad. Men också för att ha en gemensam plattform för USA-maktens planläggning i regionen av Iraks ekonomi, speciellt av dess stora oljereserver.

Hamnar, vägar, oljeindustri, pipelines, elnät, vattensystem, sop- och avfallshantering, t.o.m. skolor – allt inventerades. Ett ambitiöst program startades för att återställa landets en gång så utomordentliga infrastruktur. Med ett fåtal undantag – skolor⁵ och telekommunikationer – har mycket lite i denna plan genomförts som ens kan komma i närheten av en detaljerad beskrivning. Det finns två orsaker till detta:

Den första är den pågående resningen, vars potential hade underskattats sanslöst av erövrarna, och vars genomförande har förvandlat stora stråk av landet till zoner för fri eldgivning – zoner där återuppbyggnadsarbetet omöjliggjorts.

Det andra skälet är att staten Iraks infrastruktur har lidit ännu mer skada av de kvarstående effekterna från det första Gulfkriget och det fortsatta sanktions/bombningsprogrammet än av de direkta effekterna från invasionen i mars 2003. I alla avseenden hade detta fjortonårs angrepp försvagat landets möjlighet att motstå en invasion. Detta förklarar mycket av de förfärliga miljömässiga konsekvenserna av ockupationen; det beredde också grunden för motståndet. Det är därför i själva verket ofattbart att det irakiska folket skulle ha välkomnat Saddam Hussein's erövrare - hur avskryvärd hans regim än var – med tanke på vad USA och Storbritannien gjort landet. Slutsatsen måste dras att Irak-kriget har varit en fjortonårig övning i ondskefull destruktion, mer eller mindre. Dessa tidigare skeden var utformade för att mjuka upp Irak och göra landet mer tillmötesgående under den USA-brittiska attacken – som också skapade den allvarliga motreaktion som tog erövrarna med överraskning.

Om bristen på drivmedel, el, vatten och den sanitära situationen beskriver Dahr Jamail⁶ för Världsdtribunalen⁷ *Löpande brist på bensin plågar detta land som vilar på ett hav av olja. Väntetiderna kan vara två timmar vid bensinstationerna. El är fortfarande en bristvara – merparten av Irak erhåller i medeltal 3 timmar el per dag, Bagdads bättre områden kan få 6-8 timmar per dag. Även dricksvatten är en bristvara. Öppet rinnande kloakvatten är vanligt inte bara i Bagdad utan också i andra städer runt om i Irak.*

"Irakiska experter uppskattar kostnaden för återuppbyggnaden till mellan 86 och 100 miljarder dollar; men den internationella expertisen uppskattar kostnaderna till det dubbla – mellan 135 och 200 miljarder" skriver Professor Abd Ali Kadim Mamouri, El-Nahrain-universitet inför Iraktribunalen.

⁵ Den sanna karaktären i skolornas "återuppbyggnad" beskrives av Ghali Hassan, se [utbildning och vetenskap](#).

⁶ Dahr Jamail, oberoende journalist från Anchorage, Alaska. Han har tillbringat sammanlagt åtta månader i det ockuperade Irak. Läs hans rapporter på www.dahrjamailiraq.com

⁷ Dahr Jamail, World tribunal for Iraq, Culminating Session Testimony. www.uruknet.info?p=13029

I jan. 2006 beslöt USA att det fick vara nog med de 18 miljarder dollar som budgeterats för återuppbyggnaden. Merparten av dessa pengar försvinner nu i ett slukhål av "säkerhetsutgifter", korrupktion och feta arvoden och vinster åt utländska anställda och bolag, med förtur åt amerikanska d:o.

Mat och försörjning

Det följande är en sammanställning av valda citat ur en artikel från Ghali Hassan i Global Research⁸

FN's organisation World Food Program (WFP) som styr distributionen av mat, skrev i en färsk rapport att majoriteten av Iraks befolkning saknar det kaloriintag som behövs för överlevnad och hälsa: "-signifikanta landsomfattande brister på nästan varje vara". USA och dess allierade kan inte på något vis sägas leva upp till de subventionerade ransonerna (socker, ris, mjöl, baby mjölkpulver, te, vegetabilisk olja och en del andra förnödenheter) som var Saddam Husseins idè. För övrigt har ransonernas kostnader nästan trefaldigats sedan invasionen och arbetslösheten är så hög som 65 – 70%. Detta har reducerat irakiernas köpkraft och därmed också deras möjlighet att tillfredsställa dietbehovet för sin överlevnad.

I dag anses irakier som lyckliga om de kan få hälften av det som de en gång var berättigade till. Mer än hälften av Iraks befolkning lever under fattigdomgränsen och landets medianinkomst som motsvarade 255 dollar år 2004 har dalat till 144 dollar år 2005, detta enligt en färsk studie av FN's ILCS.

Bevis från ögonvittnen säger att merparten av mat, om den levereras till irakierna, är förorenad och med "passerat utgångsdatum" som irakier säger om den mesta importerade maten. Uppmuntrade av den avsiktliga förstörelsen av Iraks jordbrukssektor använder ockupationsmyndigheten och dess allierade Irak som dumpningsplats för förorenade produkter och konsumtionsvaror från USA, de korrupta Arabregimerna, Turkiet, Polen och Australien.

Vid gränsen till Jordanien, allierad med USA, har gränsundersökningsenheten tagits bort av USA och dess utsedda tjänstemän inom Hälsoministeriet. Detta för att matproduktioner "ej lämpliga för mänsklig konsumtion" skall kunna passera in i Irak. Den irakisk/jordanska gränsen anses som en "säker" punkt för smuggling av illegala material och produkter till Irak. Vid den södra gränsen har Kuwait-hejdukarna och deras USA-herrar kontrollen över gränsen.

Vid angreppen mot städerna Falluja, Tel Afar och Sammarra stängdes tillgången till mat och vatten av. FN's speciella sändebud för rätten till mat - Jean Ziegler rapporterar: "Koalitionens ockupationsstyrkor använder hunger och brist på vatten som ett krigsvapen mot befolkningen". (Fib/K 11/2005).

⁸ "Occupation-made Hunger in Iraq"

<http://www.globalresearch.ca/index.php?context=viewArticle&code=HAS20050511&articleId=128>

Sjukhus, sjukvård, befolkninghälsa

Sjukvårdssystemet i Irak befinner sig i ett katastrofalt läge rapporterar Dahr Jamail⁹. En citatsammanställning:

Fastän Iraks Hälsoministerium sägs vara oberoende och har fått över 1 miljard dollar i fonder av USA lider sjukhus löpande brist på medicin, utrustning och personal.

Under 90-talet hade sjukhusen ont om medicin och utrustning beroende på sanktionerna mot Irak. Kriget och ockupationen bar löften om lättnader i sanktionernas effekter. Men sjukhusen hade knappast möjlighet att bygga upp förråden. I stället har ockupationen närmast liknat ett låggradigt krig. Till detta kommer att tilldelningen av resurser från ockupationsmyndigheterna varit sorglig. Sålunda lider hela Bagdad av löpande brist på utrustning och mediciner av det mest elementära slag som antibiotika, insulin och medel för smärtlindring och narkos. Kirurgutrustning och t.o.m. grundutrustning som gummihandskar, bandage och medicinsk tape är på väg att försvinna.

I april 2004 fastslog en rapport från Internationella Röda Korset att sjukhusen i Irak är överhopade av patienter, har brist på medicin och hjälpmedel och saknar adekvat el och vatten, med en fortgående blodsutgjutning som tänjer på gränsen för sjukhusens magra resurser. Utförliga vittnesmål från läkare och personal bekräftar denna kris. En praktiserande läkare i protesverkstaden vid Al-Kena-sjukhuset i Bagdad, dr Thamis Aziz Bul Rahman berättade: "För elva månader sedan lämnade vi in en nödorder på protesmaterial till Hälsoministeriet och fortfarande händer ingenting". Efter en paus tillade han: "Detta är värre än under sanktionerna!"

Dr Qasim al-Nuwesri, chef på Chuwader General Hospital, ett av de två sjukhusen i Sadr-stadens utbredda slum i Bagdad och hemvist för 3 miljoner människor tillade att också de hade brist av det mesta av förnödenheter och – mycket allvarigare – av ambulanser. Men för hans sjukhus var det största problemet ändå bristen på dricksvatten. "Naturligtvis har vi tyfus, kolera, njursten - men vi har nu t.o.m. det mycket sällsynta Hepatit typ E – och det har blivit vanligt i vårt område" sade Dr. al-Nuwesri och lade till att de aldrig var med om dessa problem före invasionen år 2003.

Chuwadersjukhuset behöver minst 2000 liter vatten om dagen för att basala steriliseringsanläggningar skall fungera. Enligt Dr. al-Nuwesri fick de 15% av denna mängd. "Resten av vattnet är förorenat och skapar stora problem, liksom strömbrotten" tillade al.Nuwesri, "utan el fungerar inte våra instrument i operationsrummet och vi har inga pumpar som kan ge oss vatten".

Många läkare i Irak tror att avsaknaden av hjälp, för att inte säga ren fiendlighet från USA-militären kopplat med avsaknad av återuppbyggnad har skapat de problem de står inför.

När han tillfrågades om hans sjukhus fick hjälp av USA-militären och återuppbyggnadsentreprenörerna sade dr Samad Raheem, administratör och chefsläkare i Bagdad: "Aldrig någonsin. Några soldater kom hit för fem månader sedan och frågade oss om vad vi behövde. Vi berättade och de sände oss inte en nål. Vi hörde också att några från CPA (Coalition Provisional Administration) kom hit, men de gjorde inget för oss".

⁹ Dahr jamail, World Tribunal for Iraq, Culminating Session Testimony. www.uruknet.info?p=13029

Internationellt bistånd har lamslagits av den förskräckliga situationen i Irak. Efter bombningen av FN-högkvarteret i aug 2003 som dödade 20 personer reducerade biståndsorganisationerna och NGO` s sin personal eller drog sig ur helt.

Med Irakiska seniorläkare flyende i massor av fruktan att bli kidnappade lämnas oerfarna och yngre läkare att handskas med den katastrofala situationen. Världsorganisationen (WHO) varnade förra året för ett nödläge för hälsan i Bagdad liksom för Irak i sin helhet om den nuvarande situationen består. Men trots krav från Hälsoministeriet på mer läkemedel, bättre utrustning och allmän förbättring ser läkare på marken "ingen sådan förbättring".

USA-styrkornas råa övergrepp mot läkare och sjukhuspersonal i Falluja (se Fallujabroschyren) fortsätter obehindrat i alla andra städer i "sunnitriangeln" som utsättes för "terroristjakt". Chefen Haditha-sjukhuset och sjukhusets ende kirurg arresterades under den vecka staden överfölls, båda blev svårt misshandlade och hotade med samma behandling i framtiden av de amerikanska trupperna, anklagade för att behandla terrorister. Under denna tid ockuperades sjukhuset av soldater. Detta enligt journalisten Sabah Ali, som fyller sin rapport på 30 sidor från 30 dec. 2005 med dokumentation av lidande barn, kvinnor, åldringar och andra vanliga i sjukhuset, utsatta för en ofattbart grym ockupants krigshandlingar.¹⁰

Mer om tillståndet för sjukvård och hälsa kan läsas i Fib/K nr 1/2005 och 1/2006.

Förbjudna vapen använda i Irak: utarmat uran.

Irak liksom Afghanistan är ett experimentfält för USA/Storbritannien där nya vapen, även förbjudna sådana testas på civilbefolkning: MK77-brandbomben (en moderniserad form av napalm) och nervgaser¹¹, "cluster"-bomber¹², "vit fosfor"¹³ och allvarligast av alla: vapen med utarmat uran, Depleted Uran (DU).

Om konsekvenserna för hälsan av att DU-vapen användes skriver Akira Maeda, Sayo Saruta och Koichi Inamori för Världstribunalen om Irak¹⁴. Här ges en sammanfattning:

DU har använts av amerikanska och brittiska trupper vid olika skeden i aggressionerna mot Irak. I Gulfkriget 1991 spreds 320 ton. Användningen fortsatte vid attackerna som startade i mars 2001. Vid invasionen i mars 2003 och attackerna i mars 2004 laddades Abrahams-stridsvagnarna och F10-planen med DU-vapen. Dessa uppgifter har verifierats av höga tjänstemän och militärer i USA` s försvarsdepartement. Det är därför mycket sannolikt, bortsett från redan verifierade fakta, att USA` s väpnade styrkor har använt DU-vapen i stora kvantiteter, även överskridande den rapporterade volymen i alla områden med offensiva operationer, också tätbebyggda områden,

¹⁰ Sabah Ali, *Iraqi Doctors Beaten and Arrested in Haditha Hospital*, www.brusselstribunal.org/ArticlesIraq2.htm

¹¹ Margareta Zetterström i Fib/K nr 9/2005

¹² <http://web.amnesty.org/library/index/engmde140652003>

¹³ www.dailykos.com/storyonly/2005/11/7/11819/9522

<http://fairuse.1accesshost.com/news2/phosphorus-damagecontrol.html>

¹⁴ Akira Maeda, Sayo Saruta och Koichi Inamori, *The use of Depleted Uranium (DU) Weapons*". www.worldtribunal.org/main/popup/icti_full.html

särskilt i Bagdad, Basra etc. (Vid Iraktribunalen nämndes siffran 4000 ton total spridning mot Irak av Gábor Tiroler, talesman för DU-konferensen i Stockholm våren 2004.)

DU är en restprodukt från tillverkningen av kärnbränsle och kärnvapen. USA's energidepartement har velat avyttra DU med alla medel eftersom magasineringen är enormt kostnadskrävande. Därför använder USA DU i stor skala, inlagt i projektilers och bombers stridsspetsar, för dess häpnadsväckande förmåga att tränga igenom hård och tät materia. (Gábor Tiroler berättar att den s.k. "buster-bunker"-bomben, innehållande 1,5 ton av ämnet, som användes t. ex. mot skyddsrum, kan gå rakt ned i tio meter urberg eller armerad betong och därefter explodera.)

När DU exploderar och brinner vid extremt hög temperatur ombildas metallen till ett moln av radioaktiva partiklar av oxiderat uran som även virvlar upp och diffuserar i atmosfären och vid nedfall bundet till regn förorenar miljön – matjord, grundvatten, vinddrivet stoft etc. På grund av strålningens långa halveringstid kommer folket i Irak och dess grannfolk i ofattbara 4.5 milj. år tvingas leva i den grymma verkligheten av ett förorenat land.

Explosionen skapar en dödlig hetta men den allvarligaste risken består i att inandas stoftet. Partiklarna, som i sig har låg strålningsgrad sätter sig fast i strupe och lunga och utsätter omgivande celler för långvarig radioaktiv bestrålning, eftersom de inte kan transporteras bort av blodcirkulationen. Horribla ökning av cancerfall och fosterskador har följaktligen dokumenterats i de bombade områdena, och allt fler irakier får skador i arvsmassan, som kommer att göra generation efter generation sjuka, funktionshindrade och försvagade.

Speciellt barn har drabbats i stort antal. Vid Basra Educational Hospital ökade barncancern dramatiskt – från 34 fall år 1988 före Gulfkriget till 603 fall år 2001 (17 ggr mer). Enligt dr. Junan, cancerexpert vid Gaswan Hospital i Basra är barnleukemi botbar i tidigt stadium till 70%, men medicinen är inte tillgänglig. Barnen dör alltså.

Användningen av DU-vapen strider mot en rad FN-konventioner och internationella avtal, inklusive Ickespridningsavtalet och Provstoppsavtalet. Att DU-vapen inte nämns specifikt där beror på att sådana vapen inte var kända när avtalet slöts. USA och Storbritannien har dock i motsats till de flesta andra stater vägrat skriva under ett tillägg i avtalet.

En broschyr "Utarmat uran" gavs ut inför kongressen om utarmat uran i okt. 2004 och kan hittas på www.motkrig.org.

Barnens situation

Ghali Hassan skriver i Fib/K nr 1/2005: *En färsk UNICEF-rapport visar att "—åtminstone 200 barn dör varje dag. De dör av undernäring, brist på vatten och brist på sjukvårdsutrustning och mediciner för att bota lättbehandlade sjukdomar."* Unicef-rapporten visar också att dödligheten bland barn inte förbättrades efter det att konflikten börjat 2003 och att dödstalet för barn steg. Akut undernäring bland irakiska barn ökade från 4% före invasionen till 7.7% efter denna.

I aug 2005 återkom Ghali Hassan med en ny rapport¹⁵. Han skriver:

En färsk undersökning av Neil Mackay i The Sunday Herald 1 aug 2005 har avslöjat att USA-brittiska styrkor håller mer än 100 barn i fångelser sådana som Abu Ghraib och Camp Bucca i syd. Vittnen hävdar att de internerade – några så unga som tio år – också utsättes för våldtäkt och tortyr. Undersökningen baseras på en hemligstämplad UNICEF-rapport skriven i juni med titeln "Children in conflict with the law or with Coalition Forces" samt på rapporter från Röda Korset (ICRC). Många irakiska barn har internerats på obestämd tid utan att få träffa sina familjer eller advokater.

UNICEF-rapporten har inte släppts ut, eftersom UNICEF inte längre ägnar sig åt den humanitära verksamheten att kritisera USA-makten och dess kriminella handlingar. UNICEF's nuvarande VD Ann Veneman, en medlem av Bush-klicken och tidigare statssekreterare för jordbruksfrågor, kommer knappast förolämpa Bush-administrationen med en frisläppning av rapporten.

The Sunday Herald noterar att det i ett stycke i rapporten står: "Informationen om de internerades antal, deras ålder, kön och villkoren för dem är begränsad. I Basra och Karbala rapporteras att barn arresterade för påstådda handlingar riktade mot ockupationsstyrkorna rutinmässigt överförs till en interneringsanläggning i Um Qasr. Kategoriseringen av dessa barn som interner är oroande eftersom det betyder kvarhållande på obestämd tid utan kontakt med familj och utan förhoppning om rättegång eller vederbörlig process." Um Qasr är en hamnstad vid Iraks sydgräns och isolerad från andra samhällen. Rapporter från Irak anklagar amerikanska marinsoldater för att kidnappa barn och hålla dem som gisslan.

Den världsberömda "grävande" journalistveteranen Seymour Hersh (Song My-avslöjandet) skrev i sin tidskrift The New Yorker: "—pojkar blev homosexuellt förnedrade medan kamerorna rullade. Och värst av allt är ljudinspelningarna av pojkarnas skrik som er regering har. De befinner sig i total terror. Detta skall komma ut "

Kvinnornas situation.

"Irakiska kvinnor var länge de mest fria i Mellanöstern. Ockupationen har stängt in kvinnorna i sina hem. En typisk kvinnas dag börjar med kampen för det mest elementära. Elektricitet, bensin och en gastub, friskt vatten, mat och mediciner. Den slutar med en suck av lättnad att ha överlevt dödshot och våldsövergrepp. För en majoritet av irakiska kvinnor är att visa sig på gatan ett vågspel, som gömmer risken av en attack eller kidnapping för vinstbegär eller hämnd. Unga flickor säljs till grannländer för prostitution"¹⁶

Mer om kvinnornas situation i beskrives i följande artiklar:

- Eman Khammas, "Mer om situationen i Irak", översatt till svenska i "Dokumentation från sessionen i Stockholm inför Världstribunalen om Irak" på sid. 47-48.
- Ghali Hassan, "Iraqi Women Under Ockupation"
- Haifa Zangana, "Women of the new Iraq", <http://weekly.ahram.org.eg/2005/755/re8.htm>

¹⁵ Ghali Hassan, "Iraqs Children:Choir ov Despair".

<http://www.globalresearch.ca/index.php?context=viewArticle&code=HAS20050809&articleId=822>

¹⁶ Haifaa Zzangana, "Women of the new Iraq"

Skolor, utbildning, forskning.

Det som följer nedan är med något undantag ett sammandrag av Ghali Hassans artikel "The destruction of Iraq's Educational System under Occupation"¹⁷:

"Utbildningssystemet i Irak var år 1991 ett av de bästa i regionen, med över 100% total intagningsgrad för grundskolan och höga nivåer på läs- och skrivkunnsighet både för män och kvinnor. Den högre undervisningen, speciellt på de vetenskapliga och teknologiska institutionerna låg på en internationell standard, bemannad med högkvalificerad personal." (UNESCO, faktablad, 28 mars 2003)

De av USA införda sanktionerna och straffbombningarna, som tillämpades med hårdhet och åsidosättande av civilbefolkningens välfärd, förstörde Iraks utbildnings- och hälsosystem. Skolor och universitet bombades med början 1991.

Omkring 84% av Iraks institutioner för högre undervisning har bränts ner, plundrats eller förstörts.

Al-Mustansiryah –universitetet, ett av de äldsta lärosätena i världen med en minst 1000-årig historia bombades och förstördes delvis. FN- vapeninspektörer (UNSCOM) under ledning av Richard Butler lät bränna alla universitetsbibliotekets kemiböcker. Alla universitet har fått sina kemiböcker brända av UNSCOM.

Uppskattningsvis 30-40% av Iraks mest välutbildade lärarkadrer har lämnat landet på grund av de svåra förhållandena.

Tusentals akademiker, vetenskapsmän och prominenta irakiska politiker har röjts ur vägen i en hänsynslös och mordisk politik benämnd av-Baathifiering. Tillsammans med CIA's och Israels Mossadagenter har kriminella element och milisgrupper, inkluderande Kurdiska Peshmerga, den irantränade Badr-brigaden (milis under det med USA samarbetande SCIRI-partiet), Ilyad Allawis INA och Ahmed Chalabis INS terroriserat en hel nation och mördat dess intellektuella samfund.

Israeliska dödspatruller som opererar i Irak är inriktade på irakiska vetenskapsmän och akademiker för att avlägsna Iraks mänskliga resurser. En rapport från State Department i USA avslöjade att israeliska agenter har likviderat (mördat) "omkring 350 irakiska vetenskapsmän i olika kunskapsområden och 200 universitetsprofessorer".¹⁸

Detta, samt de ständiga utgångsförbuden, de godtyckliga arresteringarna av studenter och lärare, risken att bli rånad eller bortrövad på vägen till och från hemmen av kriminella gäng eller regimvänlig milis - allt gör det svårt om inte omöjligt att uppehålla undervisningen.

Förstörelsen av utbildningssystemet, ryggraden i ett samhälle, är avsiktlig och planerad. Det gamla systemet ses som något ont som skall ersättas av ett nytt sådant– användbart för USA's och de amerikanska bolagens syften.

¹⁷ Ghali Hassan, "The Destruction of Iraq's Educational System under US Occupation", www.globalresearch.ca/PrintArticle.php?articleId=128

¹⁸ **Se även det upprop som sprides av Brusseltribunalen** www.petitiononline.com/Iraqacad/petion.html i svensk övers. www.iraksolidaritet

De undervisningsplaner för skolsystemet som ersätter det gamla är utarbetade av USA`s experter. Allt innehåll som kan ses som antiamerikanskt har tagits bort, inklusive Gulf- och Iran-Irakkriget, och alla referenser till Israels politik i Palestina och USA`s stöd till Israel. *"Hela svep av 1900-talets historia har strukits"* sade Bill Evans från USA`s försvarsdepartement och "rådgivare" (med suverän rätt att ta de avgörande besluten) till Iraks utbildningsministerium.

Återuppbyggnaden av bl.a. skolor och institutioner har skapat *"historiens största korruptionsskandal"* (Jeffrey St. Claire i boken Grand Theft Pentagon). Sagolikt förmånliga kontrakt skänker amerikanska bolag med intressenter i USA`s nyckelpositioner (ex. vicepresidenten Dick Cheney) hissande vinster. Trots kontraktens storlek har föga gjorts för den av USA omskrutna återuppbyggnaden av Iraks skolor och universitet. *"Skolor som dokumenterats som fullt återuppbyggda är i själva verket fyllda med bråte och saknar skolbänkar, men är ofta nymålade utvändigt"* skriver den amerikanske författaren Christian Parenti i The Nation.

"Modet och beslutsamheten hos de universitetslärare (och andra professionella) som stannar kvar i ett krossat Irak borde inspirera till ett raskt, meningsfullt och praktiskt stöd från den internationella akademiska gemenskapen" säger FN`s under-generalsekreterare Hans van Ginkel, rektor på det Tokyo-baserade UNU.

"Bremerlagarna", konstitutionen och Iraks nya ekonomi

Redan för invasionen våren 2005 drogs planerna upp i USA för hur erövringen skulle kunna utnyttjas i framtiden och hur man skulle gå tillväga för att få en lydlig irakisk administration att samarbeta med – som åtminstone kunde ge ett sken av demokrati.

Målet som sattes var att skapa en idealisk nyliberal mönsterstat – av ett slag som inte setts tidigare, i stället för den stat som fanns före invasionen med en konstitution präglad av socialism, välfärdsidéer, nationell enhet, centralstyrning och nationell kontroll av de enorma naturresurserna och inkomsterna därav. De gamla samhällsinstitutionerna och -strukturerna skulle utplånas (så t.ex. startade anfallet med att Bagdads alla museer, universitet, ministerier etc. bombades och plundrades med undantag av oljeministeriet där kunskaperna om oljeutvinningen förvaltades). Ur rasmassorna skulle en ny stat resa sig – en stat som öppnade för utländska investeringar och underlättade de multinationella bolagens ohämmade operationer men inte var till för att förse sina medborgare med tjänster eller för att stödja ekonomisk utveckling på den sociala rättvisans villkor.

Irak har en konstitution från år 1990 som visserligen är provisorisk eftersom den inte är ratificerad i folkomröstning (kriget kom emellan). Den kan beskrivas som i praktiken sekulär, månar om nationell sammanhållning (federalistisk), arabnationalistisk och socialistisk men den är inte demokratisk. Dock är denna konstitution den enda legala som existerar.

Förvekligandet av ockupationsmaktens önskemål krävde en helt ny konstitution "godkänd" av det irakiska folket – vilket är ett solklart brott mot folkrätten. Enligt 4:e Haagkonventionen av år 1907 för en fredlig lösning av konflikter har ockupationsmakten en plikt att upprätthålla det ockuperade landets juridiska system.

Den amerikanska biståndsmyndigheten USAID gav det privata konsultbolaget Bearing Point uppdraget att lägga upp en detaljerad plan med instruktioner för hur omvandlingen skulle styras. Taktiken var att föregripa den irakiska regering som skulle bildas i några av de mest fundamentala beslut som varje regering måste fatta med avseende på ekonomin. Nämligen att etablera ett grundläggande legalt ramverk för en fungerande marknadsekonomi med extremt tilltaget svängrum för utländskt kapital.

Ur Bearing Point-planen utkristalliserade sig de s.k. "Bremerlagarna", skapade av Iraks förste amerikanske "ståthållare" Paul Bremer. Dessa är avsedda som provisoriska lagar och riktlinjer för kommande lagstiftning. Det nedanstående är citat ur en artikel av Maj Wechseltmann¹⁹:

Dagens "självstyrande Irak" har accepterat Paul Bremers "100 order" som proklamerades under hans år som högste ansvarige för ockupationen (maj 2003 – 28 juni 2004). Dessa direktiv förelades Iraks "styrande råd" och kallades därefter för "interimskonstitutionen". I själva verket reglerar Bremers direktiv varenda aspekt av irakiskt liv - från bruket av biltutor till privatiseringen av statsägda företag – och ger amerikanska företag fördelar som inga andra har. Framför allt inga irakier! Exempel:

Order nr 39: Iraks 200 tidigare statsägda företag skall privatiseras. Order 39 stadgar dessutom att irakiska företag kan ägas till 100% av utländskt kapital och förbjuder att irakiska företag gynnas framför utländska när det gäller rekonstruktionsbyggen i landet. Amerikanska bolag som Halliburton och Bechtel har rätt att köpa vilket irakiskt företag som helst, göra allt jobbet själva – och skicka vinsten tillbaka till USA. Företagen har ingen skyldighet att anställa irakier eller återinvestera i irakisk ekonomi. De kan vid vilken tidpunkt som helst ta sina investeringar ur landet.

Order nr 40: Tillåter utländska banker att äga 50% av irakiska banker.

Order nr 49: Minskar företagets skatteplikt från 40% till 15%.

Order nr 12: Suspenderar "alla tariffer, tullavgifter, importskatter och dylikt för varor som kommer in i eller lämnar Irak".

Order nr 17: Ger utländska entreprenörer, inklusive privata vaktfirmor, full immunitet. Immuniteten sträcker sig så långt att den gäller även om irakier dödas av företagets slarv eller om företagen åstadkommer miljökatastrofer.

Order nr 77: Försäkrar att alla dessa och övriga order skall verkställas genom att amerikanska generalinspektörer och revisorer finns i varje statligt departement och i regionala råd.

Antonia Juhasz, direktör vid Internationellt Forum för Globalisering i San Francisco konstaterar i en genomgång av situationen i Irak att så radikala ändringar av ett lands lagar genomförd av främmande makt är illegal och strider mot Haagkonventionen som USA har undertecknat.

I juni 2005 föreslog de irakiska politiker som arbetade med den nya konstitutionen något som delvis liknade ett rudiment av den gamla. Detta förslag skulle kunnat ge den nu avgångne Bremer en hjärtattack. Idealen i förslaget kunde vara tagna ur skandinavisk välfärdslagstiftning. Social rättvisa skulle vara grunden för samhällsbygget. Oljeinkomsterna skulle spenderas på att ge alla lika rätt till undervisning, hälsovård, bostäder och andra sociala tjänster. Alla skulle ha rätt till arbete och staten var förpliktad i lag att sörja för arbetstillfällen för alla. Idealen motsvarade vad irakierna ville ha – även de som var villiga att samarbeta med amerikanerna. Detta var inte vad USA önskat.

¹⁹ Maj Wechseltmann, "Är det ett Irak befriat från irakier som är lösningen?". Tidning för Nätverket mot Krig, nov 2004. www.motkrig.org

Nya förhandlingar följde bakom lykta dörrar utan offentlig insyn och med amerikanska rådgivare/övervakare ständigt närvarande. Ockupationsmakten som valt ut kommissionen och bestämt ramen för dess arbete ingrep också direkt i förhandlingarna. "Amerikanerna säger att de inte lägger sig i, men det gör de /---/. De gav oss ett detaljerat förslag , nästan en helt färdig version av grundlagen" förklarade Mahmoud Othman, medlem av grundlagskommittén i Washington Post den 13 augusti. "Det är allmänt bekant att USA´s nyanlände ambassadör Zalmay Khalizad spelade en avgörande roll under de sista veckornas förhandlingar om konstitutionsförslaget" yttrade sig Justin Alexander, juridisk rådgivare vid FN´s delegation för Irak. Förhandlingarna resulterade i ett omarbetat förslag till konstitution som gick igenom i irakiernas omröstning i sept 2005.

Nu hade formuleringar försvunnit som USA fann olämpliga. Staten skulle inte längre vara det irakiska folkets instrument för att uppnå välbefinnande och utveckling. I stället hade bl.a. lagar tillkommit som stipulerade att:

- staten har rätt att lägga sig i lönebildningen
- staten skall bekämpa "terrorism i alla former" (en lagformulering troligen unik i världen), vilken kan åberopas för att rättfärdiga militärt våld och utländska truppers aktioner mot politiska motståndare och sådana som gör motstånd mot den nya staten.
- staten skall garantera att Iraks ekonomi reformeras enligt "modernerna ekonomiska grunder" vari bl.a. ingår "utvecklandet av den privata sektorn".

En särskilt viktig artikel i det gamla förslaget ströks också: -- att upprättandet av utländska militärbaser är förbjudet.

Det tidigare lagförslaget "Alla naturresurser ägs fullständigt och ovillkorligt av det irakiska folket" ändrades så att orden "fullständigt och ovillkorligt" togs bort och orden "utom vad som är undantaget i lag" lades till. Den nya formuleringen öppnar Iraks oljetillgångar för utländsk exploatering, som i den gamla konstitutionen skulle förvaltas av den irakiska staten för det egna folkets väl.

USA:s planer vid invasionens början var att privatisera Iraks oljetillgångar och därigenom underminera den arabiska oljekartellen OPEC´s makt över oljeflödet på världsmarknaden. Denna handlingslinje förordades av USA:s neokonservativa och Pentagon men är nu besegrad av USA:s State Department och oljebolagen till förmån för en mer sofistikerad sådan. USA forcerar när detta skrives förhandlingar om långtidskontrakt på utvinningar ur Iraks framtida oljereserver som kommer att ge de multinationella oljebolagen astronomiska vinster. Irak, som blir bundet av dessa "Production Sharing Agreements" (PSA) i årtionden, får bara behålla spillror av vinsterna. Med dessa avtal skall den irakiska regimen kunna komma runt beskyllningarna för privatisering av Iraks oljetillgångar.

Den amerikanska ockupationspolitiken har lett till att shiitiska ledare i söder och kurdiska ledare i norr kunnat driva igenom i konstitutionen att Irak skall delas upp i tre huvudregioner med egna regeringar. Dessa skall också ha egna arméer och ges stor självständighet gentemot centralregeringen i frågan om inflytandet över oljereserver m.m. inom egna områden. Både den shiitiskt-dominerade södra regionen och den kurdiskt-dominerade i norr är rika på olja, medan den mellersta sunnitiskt-dominerade är missgynnad i detta avseende.

I motsats till det intryck media förmedlar är en sådan styrning av landet tvärt emot vad irakierna själva vill ha. Detta visar en översikt genomförd av "The International Republican Institute", (en organisation skapad av marionettregimen med uppdraget att bygga upp maskineriet för irakiska politiska partier som är för en fri

marknad). Av alla irakier i hela landet vill 69% ha en stark central regering , bara 22% vill ge betydande maktbefogenheter åt regionala regeringar. Motsvarande siffror för shiiterna i söder var 66% respektive 25%.

Den nya illegala konstitutionen torde leda till en mycket svag federal stat med starka regioner som ständigt befinner sig i konflikt, eller till en sönderdelning av staten. Den finns översatt och kommenterad av Anders Puschel, se <http://www.irakkommitten.se/konstitution.html>

Uppgifterna ovan är tagna från Herbert Docena: *Iraq's Neoliberal Constitution* 2 sept 2005, www.fpif.org/fpifxt/492 och Greg Palast: *OPEC and the Economic Conquest of Iraq*. www.gregpalast.com/printerfriendly.cfm?artid=471 . Även dessa artiklar rekommenderas:

- Prof. Abd Ali-Kadim el-Mamouri: "*Effekterna Av USA:s Ockupation och ockupationsmaktens beslut på den irakiska ekonomin*", Dokumentation från sessionen i Stockholm nov 2004 inför Världsdtribunalen i Irak.
- Herbert Docena: "*Shock and Awe*" Therapy", www.worldtribunal.org/main/popup/docena
- Antonia Juhasz: "*How the Occupation of Iraq Continues*", http://www.fpif.org/papers/0407iraqtransf_body.html
- Jakob Nerup: *Iraks Ökonomiske Dissektion*. <http://www.fritirak.dk/artikler/synspunkt/2005/1205-jn.htm>
- Greg Muttit: "Crude Designs – The rip off of Iraq's oil wealth", www.carbonweb.org/cruededesigns.htm

Valen och Iraks nya administration.

Efter invasionen tillsatte USA i aug. 2003 ett irakiskt Styrande Råd under ledning av exilirakierna Ahmed Chalabi och Iyad Allawi. Ahmed Chalabi hade dessförinnan tillbringat sin tid i USA verksam med att förse Bush-administrationen med falsk information om Iraks massförstörelsevapen och begåvats med miljontals dollar inför sin kommande uppgift. Han är även känd som banksvindlare i Jordanien. I det Styrande Rådet ingick kurdiska och shiitiska kollaboratörer och Iraks kommunistparti (IKP). Det var denna regim som Sverige började knyta diplomatiska förbindelser med hösten 2003. I juni 2004 upprättade USA med stöd av beslut i FN's Säkerhetsråd en interimregering med Iyad Allawi som premiärminister. Som sådan var denne ansvarig för massakrerna i Falluja, Sadr och Najaf. Han står CIA och MI6 nära.

Tre val har därefter genomförts i Irak under USA's (och formellt FN's) övervakning: valet i febr 2005 av provisorisk nationalförsamling med uppgiften att författa en ny konstitution, valet i nov. 2005 av ny konstitution (se d:o) och valet i dec. 2005 av konstitutionell nationalförsamling. Samtliga val har föregåtts av intensifierad aktivitet från motståndet och en "demokratiseringsprocess" bestående av exempellöst brutala bestraffningsraider mot civilbefolkning och städer av ockupationsmakten och dess allierade. Detta särskilt i de områden som domineras av sunnimuslimerna och som mestadels bojkottade valen eller vars partier ibland utslöts ur dessa (se kap. "Falluja och massförstörelsen i irakiska städer och samhällen").

Inget av dessa val har gått rätt till. TV- och radio har kontrollerats av USA's armé och höga kostnader för TV-tid har avkrävt, en situation som gynnat USA's favoriter med mest pengar. I alla val har uppenbara fusk varit legio. Utländska valobservatörer har antingen varit obefintliga eller utvalda av USA i kraft av dess makt i FN's

säkerhetsråd. Kidnappningar och dödsskjutningar mellan partier har förekommit, partilokaler och –egendom har bränts ner etc.. I valet febr 2005 hölls partikandidaterna hemliga för att få fram villiga väljare och röstregistrerandet kopplades till registreringen av rättigheter till matbistånd. Dock, valdagarna har varit relativt lugna – uppenbarligen på order från motståndledningarna. Den nya nationalförsamlingarna har förhandlats fram hårt kontrollerade och separerade från det irakiska folket i den "gröna zonen" i Bagdad.

När detta skrivs sitter regeringen från valet i febr. 2005 fortfarande kvar i väntan på att en ny regering förhandlas fram. De presenteras så här av Ghali Hassan i sammanfattning:

President: Jalal Talibani: Kurdisk president i ett land som till 85% består av araber. F.d. krigsherre och välkänd opportunist. Det vittomfattande nät han spunnit har gett honom tillnamnen "allas ombud" och även "mannen med många mynningar" bland hans eget folk. Han hade när det begav sig djupgående affärer med vännen Saddam Hussein, stödde Teheran i Irak/Iran-kriget och har goda kontakter med CIA och Israel.

Vice president 1.: Ghazi Al-Yawar: Tillsatt av USA som president i den tidigare interimregeringen. Exil-irakier och inflytelserik Sunni-sheikh. Hans position är bara symbolisk och utformad för lura irakier att stödja detta farsparlament. Det faktum att han avstod från att bli talman bevisade hans missnöje med urvalsprocessen och omröstningen.

Vice president 2.: Adel Abdul-Mahdi från UIA-listan (United Iraqi Alliance), samma lista som inkluderar Ayatollah Ali Al-Sistani och Ahmed Chalabi. Han är en långtidsexil-irakier tillhörig SCIRI (Supreme Council of Islamic Revolution) och finansminister i den tidigare interimregeringen. En perfekt ersättare för Paul Bremer. Har ansvaret för igångsättandet av Bremers illegala 100 order om utförsäljning av Irak och irakisk ekonomi till USA-bolag.

Premiärminister: Ibrahim Jaafari från UIA, långtidsexil-irakier och tillhör IGC, vilket gör honom okänd i Irak. Har tillbringat sin mesta exiltid i Iran och Storbritannien. Hans fiendlighet mot Saddam Hussein var personlig och av egenintresse, likt andra exilledares.

Det sista valet i dec 2005 till konstitutionell nationalförsamling val baserades på den uppdelning av Irak i tre områden efter etnisk/religiösa kriterier som den nya illegala konstitutionen föreskriver. Resultatet blev i stort följande:

Shiiternas Enade irakiska allians (UIA) fick xx% röster. Den domineras Dawa-partiet som leds av Ibrahim Jaafari (se ovan) och Abdul-Aziz al-Hakim, ledaren för "Högsta rådet för den Islamiska revolutionen" (SCIRI) som stöds av ayatollan Ali al-Sistani, av många ansedd som den mest inflytelserike bland shia-muslimerna och som har intima kontakter med regimen i Iran och dessutom själv är iranier.

Den sekulära Iranska nationella listan, USA's favorit fick mindre än 1% av rösterna och gick starkt tillbaka. Dess ledare är Iyad Allawi, som var premiärminister i den första interimregeringen. Listan stöds av Iraks kommunistiska parti IKP.

Kurdiska koalitionslistan med xx% röster, en koalition mellan de två kurdiska partierna PUK (dominerar) ledd av Jalal Talabani (se ovan) och KDP ledd av Masoud Barzani, den kurdiska regionens president.

Sunniternas Sunni Arab Alliance fick xx% av rösterna och leds av Adnan al-Dulaimi från The Iraqi Accordance Front.

Ovanstående beskrivning är en sammanfattning av oberoende journalisters och mänskliga-rättighetsorganisationers rapportering sedd från motståndssidan (ofta från plats). Den stämmer naturligtvis inte med de informationer vi fått från våra vanliga media, vars rapportörer varit "nedbäddade" (imbeded) i ockupationsmaktens lilla "gröna zon" i Bagdad och gjort sig ensidigt beroende av USA-arméns och kollaboratör-regimens information. Där beskrivs valen som framgångsrika och relativt justa, och även uppenbart överdrivna uppgifter om valdeltagandet slukas villigt. "En seger för demokratin" är ett vanligt jubelrop.

Iraks nya fackföreningar

Nya fackföreningar för t.ex. oljearbetare har upprättats efter invasionen. Den enda tillåtna fackliga centralorganisationen domineras av det USA-samarbetande irakiska kommunistpartiet (IKP). De fackliga ledarna beskrivs som varande "i opposition mot USA:s krig och ockupation av Irak". Av denna anledning har de av "antiwar"-rörelsen i USA kommit att betraktas som en del av den progressiva motståndsrörelsen i Irak, trots varnande signaler om motsatsen. De har av ockupationsmakten tillåtits turnera i USA på inbjudan och bekostnad av USA:s största fackförbund AFL-CIO (något som saknar sin motsvarighet i tidigare krig, Vietnam t.ex.). Detta har i "antiwar"-kretsar och i Europa tolkats som ett glädjande tecken på att AFL-CIO närmar sig "antiwar-rörelsen". Men AFL-CIO, som öppet samarbetar med USA's National Endowment for Democracy och dolt med CIA i att underminera fria militanta fackföreningar i världen, har förklarat sin totala solidaritet med den regim som upprättats av amerikanska och brittiska trupper. Liksom under Saddam Husseins tid är de nya fackförbunden förbjudna att strejka²⁰²¹.

²⁰ John Obrien, "My responce to "Iraqi Union Leaders Tour" – and -----", www.democracynow.org/station.shtml

²¹ Joseph Kay, "AFL-CIO conference passes pro-war resolution", www.wsws.org/articles/2005/jul2005/aflc-j30.shtml

Förstörelsen av Iraks jordbruk

Irak's jordbruk hör till den historiska Mellanösterns "bördiga halvmåne", ursprungskällan till vår civilisations jordbruk. Trots extrem ofruktbarhet på grund av låg nederbörd och salthaltig jordmån har Irak ännu in i vår tid tack vare bevattning från Tigris och Eufrates flodsystem haft ett jordbruk av världsklass som producerat mat av god kvalitet under generationer. Bristen på gödningsmedel och maskinell utrustning under FN-sanktionernas tid ledde till en djup nedgång och bidrog till 2.6 milj. människors död. Produktionen har nu sjunkit ännu mer – 50% jämfört med tiden före invasionen.

Iraks bönder har tills nu använt förra årets utsäde och plantor som de kunnat byta sinsemellan för den nya skörden. Årtusendens urval har lett till grödor anpassade till den lokala miljön. Resultatet har blivit en genbank för grödor och husdjur – en ovärderlig tillgång för mänskligheten. Denna tillgång är nu i fara.

Med Bremerorder nr 81 försvinner den tidigare konstitutionens förbud mot privat äganderätt över biologiska resurser. Det blir nu i praktiken omöjligt för bönderna att spara och plantera eget utsäde. Enbart plantmaterial och utsäde som producerats av kommersiella storskaliga jordbruksföretag får säljas, d.v.s. i realiteten USA-dominerade multinationella bolag som Monsanto, Syngenta och Dow Chemical. Följden blir skadliga effekter på miljön och folkets hälsa, ökat beroende av storskaliga jordbruksenheter, slavmässigt beroende av utländska bolag för bönderna och en genetisk enhetlighet som är mycket känslig för störningar med missväxt som följd. Produktionen kommer att inriktas på export, därigenom blir irakierna bundna till importerad mat och "bistånd" från Väst.

Bremerorder nr 81 är ett brott mot Haagkonventionen från 1907 och Genèvekonventionen från 1949.

Ödeläggandet av Iraks jordbruk med Bremerlagstiftningen beskrivs i två översatta artiklar i Fib/K:

- Ghali Hassan, "USA tar över Iraks jordbruk", Fib/K nr 3/2005
- Prof. Abid Ali-Kadim el-Mamouri: "Tidigare gav ----", Fib/K nr 11/2004

På engelska finns en längre mer fördjupande artikel:

- Jeremy Smith, "Order 81: Re-engineering Iraqi agriculture", www.uruknet.info?p=15112

Tortyren och fängelserna

Sverker Åström i Fib/K nr 12/2004: *Den nyligen utnämnde justitieministern i Amerika, Alberto Gonzales var den som skrev motiveringen för tortyren, en motivering som godkändes på högsta håll i Vita Huset*".

S-riksdagskvinnan M. Osman Sherifay i Riksdagen: *"USA trotsar FN:s kommission för mänskliga rättigheter och vägrar begära från dess tortyrkommité att inkomma med såväl regelbunden rapportering, som särskild d:o kring tortyrfallen i Irak"*.

Gösta Hultén har i boken "Fånge på Guantanamo" gett en saklig och skrämmande skildring av tortyren som ett led i "kriget mot terrorismen", där även Irak-kriget avspeglas.

Att tortyren i Iraks fångelser fortgår oförminskat medan mainstream-media tappat intresset framgår av materialet nedan:

- Eman Ahmed Khammas: "Mer om situationen i Irak", Dokumentation från sessionen i Stockholm inför Världsdtribunalen i Irak".
- James Cogan: "US:s "democracy" in IraQ: Death Squads, Torture and Terror", www.wsws.org
- Dahr Jamail: "World Tribunal for Iraq, Culminating Session Testimony". www.uruknet.info?p=13029
- Jan Guillou: "USA:s tortyr är inget "misstag"", Aftonbladet 15 juni 2004.
- Human Rights Watch 27 april 2005: "US.: Abu Ghraib Only "Tips ovf the Iceberg".
- Seymour M Hersh: "På given order", bok på Ordfronts förlag 2005
- Human Rights Watch, Publications sept 2005, <http://hrw.org/reports/2005/us0905/index.htm>
- Naomi Klein: "Aldrig mer? Aldrig förr?". Aftonbladet 11 dec 2005.
- Mussab Al-Khairalla, Reuters: "UN raises alarm on death squads and torture in Iraq", www.uruknet.info?p=15545

Kriminalitet, drogmissbruk och dödspatruller

Före invasionen var kriminaliteten i Irak relativt låg – fränsett Saddam-regimens brott mot de mänskliga rättigheterna och repressionen som riktades mot misstänkta regeringsfiender och motståndare. I krigets och ockupationens virvelstormar har en ny farlig kriminalitet vuxit fram: plundringar, rån och stölder, kidnappning av kvinnor och barn för utpressning och prostitution, kulturskattsplundringar, "back street actions", hedersmord, korruption och nepotism inom de nya irakiska ledarskikten.

Före ockupationen fanns det knappt några droger, nu har en av de ledande hjälporganisationerna tagit fram uppgifter som gör gällande att ockupationens arton månader bland annat medfört att av landets 26 miljoner invånare har en miljon fastnat i ett drogmissbruk av något slag. Nu ser man dagligen barn som sniffar lim, något som var otänkbart för bara två år sedan. För 250 dimer, den lägsta valören, kan man köpa ett litet vitt piller. Populärt bland soldater såväl som bland Iraks ungdomar.²²

Dödspatruller²³ och falska motståndsgupper²⁴ organiseras av USA-administrationen och med denna lierad irakisk milis samt Israeliska Mossad. Dessa orsakar mord och "försvinnanden" bland Iraks akademiska elit och motståndssidans ledare och intellektuella. Eller blodiga attentat bland civila irakier – som skylles på Iraks egen Usama Bin Laden, Al-Zarqawi (vars existens numera är ytterst dubiös) i avsikt att misskreditera motståndsrörelsen inför världsoinionen, ett propagandanummer som hittills gått hem i väst.

Övergångslagen, som skall skrivas in i konstitutionen, straff-friförklarar USA:s personal och militär, alla kontraktsanställda och alla andra utländska militärer och säkerhetsfirmor.

²² Intervju med Prof. Abid Ali el-Mamouri i Fib/K nr 12/2004.

²³ Ghali Hassan, "The Destruction of Iraq's Educational System under US Occupation", www.globalresearch.ca/PrintArticle.php?articleId=128

²⁴ Daily star, "New Iraqi party to give political face to "resistance"", www.dailystar.com.lb/article.asp?edition_id=10&categ_id=2&article_id=16352#

Antal dödade och sårade i kriget

Av lättförklarliga skäl är det mycket svårt att uppskatta antalet dödade och sårade i Irak. USA/Storbritannien för ingen sådan statistik. Beräkningarna blir naturligtvis olika beroende på hur de görs.

Body Count t.ex., räknar bara dödsfall som kunnat rapporteras av minst två olika av varandra oberoende källor. Självfallet har många fler dödade, helt anonymt begravda i ruiner, eller med oidentifierbara kroppar, inte räknade av några andra än deras eventuellt kvarlevande anhöriga. Detta betyder inte att dessa beräkningar är ointressanta.

Andra seriösa beräkningar som t.ex. Peoples Kifah i London, Medicintidskriften the Lancet och schweiziska Graduate Institute of International Studies pekar samtliga på högre antal dödade civila.

I artikeln "Krigsforbryderne har nu mere end 128.000 irakiske liv på samvittigheden" ger den danska organisationen Frit Irak ett svar, se:

-- <http://www.fritirak.dk/artikler/synspunkt/2005/0715-ck.htm>

Andra artiklar och webbsidor:

- Body Count, www.iraqbodycount.net
- The Lancet; "Civilian Deaths in Iraq: Iraq's citizens have a right to know", www.globalresearch.ca/index.php?context=viewarticle&code=THE20050728&articleId=755
- Andrew Cockburn: "Refiguring the Iraqi body count" 17 dec. 2005, <http://fairuse.1accesthost.com/news2/latimes984.html>

USA's etablering i Irak

Antalet utländska soldater i Irak var den 20 juni 2005 160 000, varav 138 000 var från USA. Dessutom opererar 15 000 legosoldater från privata militära firmor i Irak, vilket i antal överstiger USA:s största allierade, Storbritannien.

Ambassadör i Irak sedan april 2005 är Zalmay Khalizad. Han efterträdde John Negroponte som är känd som organisatör av USA:s dödspatruller i San Salvador. Khalizad är en amerikan född i Afghanistan, tidigare ambassadör i Kabul sedan 2003. Lämnade ett Kabul regerat av krigsherrar, en militärbas och en av USA:s största opiumproducerande kolonier i världen. Khalizad är de neokonservativas emissarie, inblandad i "the Project for a New American Century" (PNAC). Hans mentorer är P. Wolfowitz, D.Cheney, D.Rumsfeld och R.Perle²⁵.

S.k. "senior advisors" i Iraks alla ministerier kontrollerar att dessa följer USA:s och dess bolags intressen. Dessa har rätt att ta de avgörande besluten i viktiga frågor. Så t.ex. har Negroponte placerat James Steel (med erfarenheter från organiserandet av Colombias dödspatruller) i Iraks inrikesministerium.

²⁵ Ghali Hassan, "Democracy or Colonial Dictatorship?", www.uruknet.info/?p=11023&hd=0&size=1&1=x

Nedanstående uppgifter är tagna från IrakSolidaritets hemsida www.iraksolidaritet.se :

USA`s ambassad i Bagdad har kostat 990 miljoner dollar i drift under de två åren sedan invasionen. Av detta har inget använts för en permanent byggnad för USA`s diplomatiska representation, säger en kongressrapport enligt nyhetsbyrån UPI 2 juni. Men en ny permanent ambassad planeras. Den kommer kosta 1.3 miljarder dollar.

Den nuvarande ambassaden är redan USA`s största med 1000 amerikaner och 400 irakier i personalen. UPI`s korrespondent Pamela Hess jämför med Beijingambassaden som kostar 434 miljoner dollar. Ambassaden vid Tigrisfloden upptar tre byggnader som tillhörde Saddam Husseins högkvarter.

Den nya ambassaden kommer att byggas i den s.k. internationella zonen på annan plats vid floden. Genom budgetmanipulationer i Washington kommer den att byggas för extrapengar som står utom kongressens kontroll. Det båtar för oegentligheter med entreprenörer, säger UPI.

USA-militären i Irak planerar att upprätta fyra stora baser i Irak. Både amerikanska och andra ockupationstrupper ska dras tillbaka dit och lämna sina nuvarande provisoriska baser i städerna. Avsikten är enligt militärkommandot att på så sätt förbereda för uttåg ur Irak. Den brittiska tidningen Guardians reporter i Bagdad säger dock att bygget av mer permanenta anläggningar enligt kritiker är ett tecken på att USA planerar stanna för gott i Irak. "De tycks slå sig ner med långsiktiga planer, och det kommer bara ge ett utrymme för terroristerna, säger en talesman för det största sunnitiska partiet, enligt Guardian.

De officiella siffrorna för USA:s förluster i människoliv kan ifrågasättas:

--- Jesus Davila, "Coverup of the Number of US Soldiers Killed in Iraq",

www.globalresearch.ca/index.php?cotext=viewArticle&code=DAV20050712&articleId=666

Kort om Sveriges officiella hållning och nuvarande medialäge.

Den 15:e februari 2005 genomfördes demonstrationer mot USA`s planerade krig mot Irak. De blev de största demonstrationerna i vårt lands historia. Med all säkerhet påverkade de Sveriges officiella hållning, som tidigare varit vacklande.

Statsminister Göran Persson slog nu fast: "Anfallet mot Irak strider mot folkrätten --"²⁶. Även FN`s generalsekreterare Kofi Annan fördömde kriget som stridande mot FN`s stadga.

Den 18:e dec 2003 förklarades att irakisk polis skall få svensk hjälp till utbildning för att "garantera säkerheten i landet"²⁷. Sverige skall också hjälpa till att bygga upp ett nytt rättsväsende – det talas om "att stärka rättsväsendets oberoende".

²⁶ www.regeringen.se/sb/d/906/a/8682

²⁷ L. Freiwalds i SvD 22 juni 2005

Den 28:e juni 2004 hade Sverige officiellt bytt fot: *"jag hälsar med glädje att suveräniteten i Irak i dag på morgonen har återlämnats till irakierna"* uttalade sig vår utrikesminister Laila Freiwalds²⁸ och stödde sig på FN's säkerhetsråds just antagna resolution nr 1546, som legitimerade ockupationen i efterhand.

Ockupationen förklarades hävd trots att ockupationsmakten var kvar i landet och strider pågick. USA's ockupationsmakt, nyss folkrättsstridig, ansågs nu förvandlad till en beskyddande utländsk militärmakt tillkallad av Iraks interimregim (som tillsatts av samma ockupationsmakt som överföll landet). Denna interimregim i sin tur blev förvandlad från att vara ockupationsmaktens illegala redskap till en anständig regim som skulle förbereda val och övergången till demokrati med stöd av USA och FN.

Hur allt detta försvarades av Laila Freiwalds kan bl.a.läsas i ett riksdagsprotokoll²⁹

De nordiska utrikesministrarna gjorde i DN ett gemensamt uttalande som gick helt i linje med den svenska. Våra tongivande politiker och partier slöt upp lojalt, med några få undantag. Ifrågasättande kommentarer och debatter eller den andra sidans nyhets- och bakgrundsmaterial har i stort uteblivit i mainstream-media. De få invändningarna, som de av nestorn i svensk utrikespolitik, Sverker Åström i DN-debatt 20 juni 2005 har bemötts med tystnad. Viktiga seminarier och offentliga möten som Iraktribunalen har tigits ihjäl. Ett undantag är i viss mån skribenterna Åsa Linderborg/Erik Wijk som fått komma till tals i Aftonbladet, en tidning som också har en avvikande linje i chefredaktören Helle Klein och den förre chefredaktören Olle Svenning. Det mesta av kritiskt material får man söka upp i vänsterns småtidningar eller på nätets "dissidentsajter" eller i utländsk press.

Det kan tilläggas att Sveriges vapensamarbete med ockupationsmakterna fortsätter som inget hade hänt. T.ex. levereras nu i början av år 2006 det första partiet av den svenska precisionsstyrda artillerigranaten Exalibur till USA's armé för att användas i Irakkriget. "Träffar rätt på en meter när---- tack vare den kan man minska risken för civila offer" försäkrar Bofors informationschef³⁰. "Exalibur" är utrustad med navigationsteknik från amerikanska Raytheon. Enligt Proletären 12 jan har USA-militären bråttom med leveranserna eftersom granaterna är 100 ggr billigare än de "smarta" missiler som nu användes. POLITICS IRAQ www.meed.com 3 jan berättar:

Ett amerikanskt luftanfall i staden Beiji förstörde 2 jan 2006 ett hus i staden Beiji i norra Irak och lämnade 14 personer döda, enligt mediareporter. "En obemannad luftfarkost observerade tänkbara angripare medan de grävde ett hål enligt det vanliga mönstret för placering av väggkantsbomber. Personerna lämnade platsen och kunde följas från luften till ett närliggande hus. Koalitionsstyrkorna använde precisionsstyrd ammunition mot byggnaden", sade den amerikanske militär-utesmannen Barry Johnsson.

De fjorton som dödades var enligt irakiska informationer en vanlig irakisk familj.

Den som vill läsa en skarp kommentar till Sveriges officiella hållning kan se vad Fred Torssander skrivit på sajten "Tusenpennor"³¹

²⁸ www.regeringen.se/sb/d/2932/a/2666

²⁹ <http://www.iraktribunal.se/page47.html>

³⁰ "Sverige säljer granat till Irakkriget", Aftonbladet 21 dec. 2005. Se även SvD 7 febr 2006.

³¹ www.tusenpennor.se/Fred_Torssander/TexterFT/EUUSA.htm

Vilka är krigets och ockupationens syften?

Nedan ges en översikt över diskuterade officiella och inofficiella syften, med en sammanfattning av olika invändningar och åsikter som kan vara intressanta att ta upp i studiecirkeln.

1) Att eliminera Iraks massförstörelsekapacitet?

Detta motiv som användes för argumentationen i FN (brott mot säkerhetsrådets resolution nr. 687) byggde på en uppenbar lögn. Bevisen att Irak ägde eller höll på att utveckla massförstörelsevapen grundade sig inte på fakta. Inget har heller hittats under ockupationen som kan hållas upp till bevis, trots frenetiskt sökande. Numera har denna officiella förklaring i praktiken övergivits av USA och Storbritannien, man skyller i stället på vilseledande rapportering från egna underrättelsetjänster³²³³. Avslöjande dokument visar att motivet konstruerats för kriget och även Tony Blair var informerad om lögnen men sköt den åt sidan ("The Downing Street Memos")³⁴.

FN-stadgan medger två undantag från det stränga våldsförbudet: artikel 41 om krig i självförsvar och artikel 42 om krig sanktionerat av säkerhetsrådet för att bemöta en situation som utgör ett hot mot internationell fred och säkerhet. Som bekant invaderades Irak utan säkerhetsrådets godkännande.

Inför den allmänna opinionen framställdes Iraks förmenta massförstörelsekapacitet som ett hot mot USA, Israel och Storbritannien som skulle motivera krig i självförsvar. Argumentet var uppenbarligen för svagt att användas i FN-sammanhang.

2) Ett nödvändigt led i "kriget mot terrorismen" och mot terrornätverk typ Al-Quaida till skydd för världens folk?

Detta är USA-koalitionens andra officiella motiv för kriget. Även detta bygger på en medveten lögn. Irak var mycket försvagat efter kriget mot Iran, Gulfkriget och FN-sanktionerna med straffbombningar och utgjorde knappast ett allvarligt hot mot vare sig USA, EU eller sina grannstater och ännu mindre mot världen i övrigt. Invasionens snabba förlopp bevisar detta uttryckligen. Iraks länk till Al-Quaida var obevisad och dessutom högst osannolik vid tiden för angreppet³⁵.

3) Att befria Iraks folk från Saddam Husseins förtryck och att bygga upp en demokrati som kan starta en kedjeprocess av demokratisering i arabvärlden?

På detta argument bygger dagens officiella politik, så även i Sverige. Det har trängt igenom så till den grad att forskaren Magnus Norell på totalförsvarets Forskningsinstitut kunnat skriva en välvilligt mottagen bok för saken utan att ens bekymra sig om att diskutera de folkrättsliga implikationerna. Oljan nämns ej, Israel som orsak till konflikter i regionen beskrivs som en myt³⁶. Detta är även "neocons" och sionisternas förklaringsmodell.

³² Milan Rai: "Krigsplan Irak", Ordfront 2003

³³ W. River Pitt & S. Ritter: "Krig mot Irak", Leopard 2002

³⁴ www.globalresearch.ca alt. <http://www.downingstreetmemo.com/> alt. www.cooperativeresearch.org alt. Walde Bello "Participatig in the Planning of the War", World Tribunal of Iraq.

³⁵ Milan Rai: "Krigsplan Irak", Ordfront 2003.

³⁶ Magnus Norell: "Mellanöstern efter kriget i Irak – demokratisering med förhinder?", SNS förlag 2004

4) USA-koalitionen kan avvärja ett inbördeskrig om den stannar i Irak.

På detta påstående har den förre etiopiske diplomaten och mellanösternexperten Mohammed Hassan ett intressant svar (i korthet)³⁷:

Sedan USA under ockupationens första år försökt samla ihop en enad regering men misslyckats bedrivs nu en splittringspolitik som går ut på att spela ut de tre stora folkgrupperna: kurderna i norr, shia-muslimerna i söder och sunni-muslimerna i landets mellersta del och ställa dem mot varandra. Ett visst svagt federalt styre tillåtes, där olika religiösa och etniska motsättningar överdrives. Små smulor av inflytande och pengar från ockupationsmakten delas upp mellan de kurdiska, shiitiska och sunnitiska skikten vilka delar på en pseudomakt. Under en begränsad tidrymd kan de samla folk kring sig på denna grund. Men en verklig uppdelning på tre stater är inte till USA:s fördel, eftersom detta kan leda till ändlös instabilitet (och störa USA:s relationer till vasallstaten Turkiet i den kurdiska frågan). Tilläggas kan att även Israel har ett starkt intresse av ett uppstyckat och beroende Irak.

Dock står det klart att den splittring som tycks växa fram är orsakad av USA, och således kan ett inbördeskrig svårligen avvärjas av den makt som orsakar det.

Om USA-koalitionens trupper lämnar Irak är det troligaste scenariot att det blir ett kort inbördeskrig mellan de pro-amerikanska milisstyrkorna, vilka kommer att kollapsa, och den nationella motståndsrörelsen.

Det Muhammed Hassan också har att säga om USA:s och motståndsrörelsens strategier är väl värt att läsa:
-- Intervju med Muhammed Hassan av David Pestieau: "Ockupationen har gått in i en ny fas", Proletären nr 26/2005

5) Att stjäla/konfiskera och privatisera Iraks olja med militära medel?

Mot detta ofta upprepade påstående invänder Stan Goff med slående argumentering: USA behöver inte stjäla olja av någon. Varje oljeproducerande nation, inklusive Irak är hundraprocentigt villig att sälja sin olja till USA. Det hade varit billigare för USA att köpa olja än att stjäla den med militära medel³⁸. Idén om privatisering av oljan är nu på väg att överges, se stycket om Iraks nya ekonomi. Däremot planeras genom den nya konstitutionen en nyliberal mönsterstat för USA-bolagens vinning, se samma stycke.

6) Att med militära medel säkra kontrollen över regionens olja inför en framtida bristsituation och garantera ett gynnsamt strategiskt/geopolitiskt läge gentemot utmanande rivaler?

USA gör öppet anspråk på global hegemoni. Det är kärnan i den säkerhetspolitiska doktrin president Bush lagt fram. Samtidigt har landet långsiktiga ekonomiska problem och är på väg in i en överproduktionskris. Världens oljetillgångar börjar visa tecken att sina. Makten över oljan i Mellanöstern är viktigt i detta skede om USA skall

³⁷ Intervju med Muhammed Hassan av David Pestieau: "Ockupationen har gått in i en ny fas", Proletären nr 26/2005

³⁸ Stan Goff, "Att debattera med en nykonserativ", www.tusenpennor.se/Stan_Goff/TexterSG/Noprssr.htm

säkra sitt världsherravälde. Kriget i Irak ses i denna förklaringsmodell som en oundviklig utväg för kapitalismens huvudaktörer i dagens politiska situation.

Åsikter i 6) presenteras kanske bäst av följande artiklar:

- Aspects of India`s Economy: "Skälen för kriget, (de verkliga)", Clartè nr 1/2003
- Stan Goff, "Att debattera med en nykonservativ", www.tusenpennor.se/Stan_Goff/TexterSG/Noprssr.htm
- Michael Klare, "Setting The Stage For War", www.tomdispatch.com/articles/mapping-the-oil-motive.php
- Kapitel 2 ur boken "Kriget mot Irak-motivene bak", Röde Fane. www.akp.no/irak/boka-kap2.html

7) Gynnar inte kriget rentav mer Israels intressen på bekostnad av traditionella imperialistiska olje-intressen?

Observera att denna fråga inte utesluter förklaringsmodell 6).

Alltmer som krigslyckan dunstar bort i Irak diskuteras i USA inflytandet från Israel och den oheliga alliansen av kristna och judiska sionister i Bush-administrationen. En motsättning kan skönjas mellan å ena sidan denna allians och å den andra sidan de mer traditionella imperialist-krafter som ser världsherravälde och vinstmaximering, inte den judiska statens välgång som sin främsta mission. Motsättningen avspeglas i att de professionella militärerna i USA-administrationen trängts tillbaka av den sionistiska alliansens civila militarister. Det direkta våldets äventyrspolitik gynnar Israels intressen av expansion och inflytande i Mellanöstern men skapar instabilitet i hela regionen med risk för okontrollerbara kedjereaktioner medan USA´s imperialism förlorat mark i andra världsdelar, t.ex. Sydamerika. Reaktionen märks av i USA.

Problemställningar i 7) diskuteras i nedanstående artiklar:

- James Petras: "The Meaning of the War: A Heterodox perspective", www.rebellion.org
- Emad Mekay: "Iraq was invaded "to protect Israel" – US official", www.atimes/Front_page/FC31Aa01.htm
- Lasse Wilhelmsson, "Israel och det nya amerikanska århundradet", Fib/K nr10/2005
- JTA Breaking News: "CIA`s Mc Govern Blames Israel", www.jta.org/brknwes.asp?id=1418177
- Michel Chussodovsky: "Americas War for Global Domination", <http://www.informationclearinghouse.info/article5428.htm>
- Mazin Qumsiyeh, "The Israeli lobby and the Iraq War", <http://www.qumsiyeh.org/connectingthedotsiraqpalestine/>
- Mikael Nyberg, "Krigskotteriet som startade ett världskrig", Ordfront Magasin 3/2003. www.mikaelnyberg.nu/artiklar/0309om.html
- Bill Christison, "US Seen as the Great Violator of Global Human Rights", www.counterpunch.org/christison12102005.html

Irak-kriget, FN och folkrätten.

Lista på rekommenderad läsning

Ingemar Folke: "Folkrätten under ockupation". Fib/K nr 9/2003.

Rolf Andersson: Irak är alltjämt ockuperat.
Ur Tidskrift för Folkets Rättigheter 3-4/2004.

Beskriver och kommenterar FN's Säkerhetsråds olika resolutioner i Irakkriget i kronologisk ordning. Diskuterar FN-stadgans upplösning och om hur Sverige bör agera.

Lars-Gunnar Liljestrand: Tvetydlig svensk hållning i Irakfrågan.
Ur Tidskrift för Folkets Rättigheter 3-4/2004.
Berättar om hur Sveriges officiella hållning förändrats sedan krigets början

Justus Leicht: German court declares Iraq war violated international law.
www.wsws.org/articles/2005/sep2005/iraq-s27.shtml
Det enda domstolsutlåtande som än så länge finns om krigets laglighet – från en tysk författningsdomstol.
Förklarar att även Tysklands agerande bryter mot folkrätten!

Hasan Abu Nimah: Säkerhetsrådet förädde sitt uppdrag.
Från Jordan Times. Översättning av Anders Puschel.

Från "ockupation" till "inbjudan" – legaliseringen av ett folkrättsbrott. Behandlar FN's Säkerhetsråds resolution 1483 av 22 augusti 2005.

H.C. von Sponeck: The Conduct of the UN before and after the 2003 invasion.
Tal vid Världsdtribunalen om Irak i Istanbul.
En tidigare vice generalsekreterare i FN talar ut om hur Säkerhetsrådet har förått Iraks folk.

Phil Shiner: Illegality of Preventive Attack and Unilateral use of Force.
Första delen fram till stycket som börjar "The second route into the examination of ----"
Tal vid Världsdtribunalen i Istanbul.
Handlar om olagligheten i att anfälla i preventivt syfte och i det ensidiga bruket av våld från en stat.